

bliver saa Postvæsenets Arbejde saa meget mindre, idet Listerne saa kun skulle skrives 1 eller 2 Gange om Aaret, medens de nu, naar Anmeldelsen sker for hvert Kvar- tal, skulle skrives 4 Gange. Vi have alt- saa ikke kunnet regne med 150,000 Kr. Indtægtsforøgelse, men en Forøgelse paa mellem 100,000 og 150,000 Kr. vil en saa- dan Betaling for de anmeldte Blades Ved- kommende sikkert kunne paaregnes at give. Med andre Ord, Staten kan paaregne, at de to Foranstaltninger, en Tilbagevenden til den gamle Lokalporto og et Gebyr for de anmeldte Blades Vedkommende paa 5 Øre pr. Eksemplar, kunne indbringe Stats- kassen mellem 200,000 og 250,000 Kr.

Den Gang vi i Ministeriet nærmere skulde formulere de i saa Henseende nød- vendige Ændringer, fandt vi det rigtigt ogsaa at gaa til Forandring med Hensyn til Bladportoen i sin Almindelighed, idet det har vist sig at volde ikke faa Vanske- ligheder baade for Bladudgiverne og for Postvæsenet, at man har, om jeg maa bruge det Udtryk, en Gruppeskala, hvor- efter de mindre Blade, de, hvis gennem- snitlige Vægt pr. Nummer ikke er over 35 g, for selve Omdelingen — jeg ser foreløbig bort fra det Gebyr, der betales for Opkrævning, Kontorarbejdet i det hele —, betale $\frac{1}{2}$ Øre pr. Nummer; saa snart Bladet vejer over 35 g, men under 75 g, $\frac{3}{4}$ Øre pr. Nummer, og over 75 g, men ikke over 125 g 1 Øre pr. Nummer. Det siger sig selv, at et Blad, forudsat at det har et nogenlunde stort Antal Abonnenter, saa snart det kommer over de 35 g i Gen- nemsnitsvægt, faar en ret betydelig for- øget Udgift ved, at der straks lægges $\frac{1}{4}$ Øre til pr. Nummer, og det har baade været generende for Bladudgiverne og og- saa ubehageligt for Postvæsenet, der under- tiden har maattet se noget igennem Fingre med, at man kom en Ubetydelighed over Vægten. For at komme bort fra dette, foreslog jeg altsaa, samtidig med at vi skulde røre ved Spørgsmaalet om Betaling for, hvad jeg vil kalde, Distribuering af Bladet, at se at finde en Form, hvorefter der ikke fremkom saa stort et Spring som ved den Gruppeskala, vi nu have for Om- delingsportoen, men hvorved man fik en jævn, glidende Rateskala. Jeg foreslog da, at der for hvert Blad sattes en Grund- takst paa 0,4 Øre og et Tillæg for Vægt, saa man altsaa, naar en Termin var gaaet, paa Grundlag af Bladets samlede Vægt beregnede, hvor stort et Tillæg der skulde ydes over de 0,4 Øre pr. Nummer. Det var ikke Hensigten med denne Omlægning

at tilvejebringe nye Indtægter eller at paalægge Bladene og Publikum en forøget Portoudgift; derfor gik vi til de 0,4 Øre, som altsaa er lidt under den $\frac{1}{2}$ Øre, der betales nu, og en Vægtporto. Men sam- tidig foreslog vi, at Opkrævningsgebyret, som jeg vil kalde den anden Del af den Betaling, Postvæsenet faar, fastsattes til 10 Øre pr. Abonnent uden Hensyn til Bladets Pris. Det er nu fastsat til 10 pCt. af Abonnementsprisen; men jeg gaar ud fra, at lige saavel som man, naar Talen er om Postanvisninger, Postopkrævninger eller Pengebreve, har en bestemt Sats, hvad enten det drejer sig om at forsende eller opkræve 1 Kr., 5 Kr. eller 10 Kr., ligesaa vilde det ogsaa her i Virkeligheden være rigtigt at fastsætte samme Takst, da Arbejdet for hver Abonnent med Bogføring og Opkrævning er nøjagtig det samme, hvad enten Bladet koster 3 Kr., 1 Kr. eller 50 Øre. Derved vilde Bladene, forud- sat at deres Abonnementspris er over 1 Kr., faa en lille Lettelse i denne Del af Gebyret, som jeg har tilladt mig at kalde for Betaling af Kontorarbejde og Op- krævning.

Dette var i korte Træk det, der laa til Grund for Lovforslaget, og Indholdet af det af mig i Folketinget ved Samlingens Begyndelse fremsatte Lovforslag. I Folke- tinget, hvor man havde Sagen til Behand- ling, og hvor den har faaet en ret grundig Gennemgang, var man ængstelig for at gaa til saa gennemgribende, jeg kunde fristes til at sige, radikale Forandringer, som jeg havde foreslaaet paa begge de to af mig nævnte Omraader. Man fandt det betænkeligt at gaa bort fra den i 1902 givne Udvidelse af Lokalportoens Anven- delse. Man gjorde gældende, at nu har Publikum vænnet sig til, at man ikke alene indenfor den bestemte Omdelingskreds, hvori Brevsamlingsstedet, Postekspeditionen eller Posthuset ligger, kan benytte et 5- Øres Frimærke, men ogsaa i ret stor Ud- strækning ud over det paagældende Post- hus eller Poststeds Omraade til, som jeg sagde før, alle de Poststeder, der høre under det samme regnskabsførende Post- kontor. Jeg havde ønsket om muligt at naa til en mere rationel Ordning end den, vi have i Øjeblikket. For Øjeblikket er det en Betingelse for Lokalportoens An- vendelse, at de paagældende Poststeder skulde høre under samme regnskabsførende Postkontor, og det kan meget ofte med- føre store Urimeligheder i Forhold til det, der var Hensigten med Bestemmelsen i 1902. Jeg har i Folketinget eksempelvis